„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 33. Piątek 8. Lutego 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. lutego. Jego ces. król. Apostolska Mość raczył najwyższym patentem z dnia 7. b. m. rozporządzić, ażeby zwołane na dzień 11. b. m. Sejmy krajowe zebrały się dnia 18. b. m.

Wiedeń, 8. lutego. Na wezwanie Cesarza przybył tu Deak dnia wczorajszego z najznakomitszemi członkami swojego stronnictwa; jutro odjeżdża z powrotem.

Florencya, 7. lutego. Baron Kübek doręczył wczoraj na osobnej audyencyi Królowi pismo uwierzytelniające jako nadzwyczajny ambasador i pełnomocny minister Austryi.

Petersburg, 7. lutego. Nowy statut dla sejmu finlandzkiego został ogłoszony. Sejm zbiera się co cztery lata.

Część urzędowa.

Na pamiątkę mianowania Jego Excelencyi Jaśnie Wielmożnego Agenora hrabi Gołuchowskiego Namiestnikiem Galicyj i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, uchwaliła rada gminy miasta Sokala dnia 16. października 1866 r. ufundować ze zasobów miejskich stypendyum w rocznej kwocie ośmdziesieciu (80) złr. w. a. począwszy od roku 186⁶/₇ na wieczne czasy.

Fundacya ta ma nosić imię „Agenora Gołuchowskiego.“

Stypendyum powyższe przeznacza się dla ubogiego ucznia przynależącego do gminy Sokalskiej, wyznania katolickiego i postępującego do szkół średnich lub wyższych, i wypłacanem będzie w półrocznych ratach z dołu, to jest po upływie każdego kursu w Sokalskiej kasie miejskiej za kwitem przez przełożonego gminy koramizowanym i wykazaniem się świadectwem szkolnem z dobrego postępu w szkołach.

Na wypadek gdyby to stypendyum z braku godnych kandydatów z miasta Sokala pochodzących przez jaki czas opróżnione zostało, takowe wedle dodatkowej uchwały rady gminnej z dn. 7. grudnia 1866. na ten czas opróżnienia uczniowi z powiatu Sokalskiego pochodzącemu pod temi samemi zresztą warunkami nadane być może.

Prawo nadawania stypendyum przysłużać ma radzie gminnej miasta Sokala.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 31. stycznia 1867.

C. k. komisya krajowa dla spraw osobowych mięszanych urzędów powiatowych Lwowskiego okręgu administracyjnego, mianowała tymczasowo c. k. auskultantów sądowych Antoniego Łezańskiego, Adolfa Balko i Józefa Ilnickiego aktuaryuszami powiatowymi.

Część nieurzędowa.

Z powodu zaszłej w Radzie ministrów różnicy zdania, czyli ugoda cesarskiego rządu z Węgrami najbliższej Radzie państwa ma być przedłożona jako fakt dokonany, lub czyli Sejmy krajów niewęgierskich uprzednio jeszcze mają wyrzec swoje zdanie o tej sprawie, prezydent rady ministrów i minister stanu hr. Belcredi, jak dziś już z pewnością donieść możemy, podał się do dymisyi. Dymisya ta przez Najjaśniejszego Pana została przyjęta i p. Beust został prezydentem rady ministrów. Posada ministra stanu już nie ma być obsadzoną, lecz ma być utworzone ministeryum spraw wewnętrznych, które obejmie część dotychczasowych spraw ministerstwa stanu.

(Mianowanie.) Hrabia Antoni Lażansky, radzca tajny i wiceprezydent namiestnictwa w Czechach, został uwolniony od tej posady i mianowany wiceprezydentem extra statum przy namiestnictwie w Morawii.

Zdaje się, iż sejm pruski przez samego Króla zamknięty będzie i że zamknięcie już w przyszłą sobotę a może już i we czwartek nastąpi. Obecna kadencya, która do dnia 6. lutego przebyła sześć miesięcy, należy do najdłuższych a pod względem załatwionych przedmiotów do najważniejszych kadencyi w dziejach parlamentarnych w Prusiech. Rozwój konstytucyjny mało jej jednak zawdzięcza. — W pierwszych dniach przyszłego tygodnia opuszczą Berlin członkowie konferencyi do narad nad konstytucyą półnoćno - niemieckiego związku wybrani.

Półurzędowy berliński korespondent pisze do „Augsburger allgemeine Zeitung“: Wieść przez zagraniczne dzienniki rozgłoszona, jakoby poseł francuski użalać się miał przed hr. Bismarkiem na naruszenie preliminaryi pokoju w Nikolsburgu zawartych przez przygotowane zjednoczenie siły zbrojnej państw południowych, nie ma żadnej podstawy, zbywa bowiem na przypuszczeniu, na którem zażalenie opierać się ma. Tak Baden jak i Hessen-Darmstadt usiłowały wprawdzie zawrzeć osobne konwencye militarne z Prusami, lecz Prusy na to nie przystały odwołując się do artykułu 4. pokoju pragskiego, jak to już „Weser Zeitung“ półurzędownie doniosła. Wprawdzie pomimo odmowy Prus przyjść może ewentualnie do zawarcia sojuszu miedzy związkiem półnoeno-niemieckim a grupą państw południowo-niemieckich po nastąpionej reorganizacyi ich siły zbrojnej, zawsze jednak alians ten poprzedzićby musiała reorganizacya i wspólne porozumienie się między państwami południowo-niemieckiemi.

W Sztutgardzie rozpoczęły się południowo-niemieckie ministeryalne konferencye; jak „Amtliche Staatsanzeiger“ donosi, skończyć się mają już w dn. 5. b. m. Zdaje się więc, iż nie zachodziły wielkie trudności przy dziele zjednoczenia południowych Niemiec.

Na uwagę zasługuje fakt, że ostatniemi czasy niektóre konserwatywne dzienniki pruskie rozbierają stosunek Prus do Austryi w tonie umiarkowanym a nawet przychylnym. „N. Allg. Volksblatt“ pismo popularne redagowane w duchu „Kreuz-Ztg.“ zawiera w najnowszym numerze artykuł tego rodzaju. Wyrażona jest w nim nadzieja, że już teraz naprężenie stosunków między obydwoma państwami się zmniejszyło. Rzesza niemiecka sąsiadująca obecnie z Austryą, która nigdy niemoże zapomnać o swojem powinowactwie z nią ani o spólności interesów, stanie się także dla Austryi wiernem przedmurzem. Punkta widzenia według których dziś przymierza się tworzą, dziś są inne jak dawniej, i okaże się, że te punkta widzenia zgodne są dla mocarstw środkowej Europy, dla Austryi i dla Niemiec, i t. d. Artykuł ten służyć może za dowód, że także i w Prusiech zaczyna objawiać się spokojniejsze i umiarkowane pojmowanie stanowiska Austryi do państw zagranicznych.

Czytamy w „Monitorze“: Nowa organizacya polityczna w Szwecyi poraz pierwszy funkcyonuje w tym roku, zamiast czterech zgromadzeń stanowych jest teraz parlament podzielony na dwie Izby, jak we wszystkich parlamentach europejskich.

Członkowie pierwszej Izby wybierani są ze zgromadzeń prowincyonalnych, czyli landstingów, na lat dziewięć, a w miastach które nie biorą udziału w zgromadzeniach prowincyonalnych, wybierani są przez członków rady miejskiej.

Deputowani drugiej Izby wybierani są tylko na trzy lata. Prawo wyborcze jest bardzo liberalne. Census nie wysoki, lat dwadzieścia pięć wieku, rok zamieszkania w gminie — takie są warunki na wyborcę i elekta do Izby drugiej. Deputowani otrzymują po 1200 talarów pensyi podczas posiedzenia.

Nowa reforma jest bardzo popularną w Szwecyi, i niezmierna większość kraju czuje wdzięczność dla rządu za inicyatywę w tej wielkiej kwestyi. Jest rzeczą oczywistą, że dawny system nie odpowiadał wymaganiom ducha czasu, i że nie zgadzał się z rzeczywistym stanem społeczeństwa szwedzkiego. Cztery zgromadzenia stanowe nie reprezentowały nawet czterech różnych klas. Jedno tylko duchowieństwo pozostało bez mieszaniny, chociaż i to niezupełnie. W zgromadzeniu szlachty byli księża, kupcy i urzędnicy nieszlachta; w zgromadzeniu miejskiem byli szlachta, wojskowi, urzędnicy sądowi, i rolnicy. Nie było więc zgody między formą i treścią, a zmiana teraz zaprowadzona dawno już istniała w obyczajach wprzód nim została urzędownie zatwierdzoną.

Dziś klasy miasto być przeciwne jedne drugim, łączą się wspólną myślą. Szlachcic, duchowny, mieszczanin, rolnik, są przedewszystkiem Szwedami. Arystokracya, której duch ofiary i zaparcia wysoko ceni opinia publiczna, zajmować będzie ważne miejsce w parlamencie, ale zawdzięczy je rozumowi politycznemu i poświęceniu dla dobra ogółu, a nie temu lub owemu przywilejowi. Członkowie pierwszej Izby nie dostają pensyi na czas posiedzeń, i to postanowienie otwiera drzwi Izby głównie posiadaczom wielkich majątków. Żywioły zachowawcze równoważyć się będą z żywiołami liberalnemi i zapewnią trwałość monarchicznej formy rządu.

Jak z Turynu pod dn. 30. stycznia donoszą, nie ustaje tamże agitacya między robotnikami. Zawsze jeszcze zdarzają się zbiegowiska bardzo hałaśliwe, a urzędnik municypalny rozdzielający asygnacye na robotę lub wsparcie, rzadko kiedy wychodzi bez szwanku. Podobne sceny jak w Turynie wydarzają się i po innych miastach piemonckich, w Vercelli i Savigliano, gdzie ludzie wiktuały sprzedający rynek nagle opuścić musieli, zagrażał im bowiem rabunek ich towarów przez tłumy łaknące. Zresztą nędza między robotnikami jest w istocie bardzo wielka, zbierają się też komitety ku wsparciu robotników i dzienniki przyjmują dla nich subskrybcye. W Turynie chwycono się tymczasem nadzwyczajnych środków ostrożności i gmach municypalności zamieniony został w pewien rodzaj głównego odwachu.

Z Neapolu donoszą, iż jednemu pułkownikowi gwardyi narodowej i jednemu kasyerowi przy kasie rządowej, ojcu i synowi udało się przyjść w posiadanie pewnej sumy wypłaconych już kuponów od obligacyi rządowych, które znow w obieg puścili. Złoczyńcy ci uwiezieni zostali.

Wielkie zrobiła wrażenie uwaga dziennika „Independence“, iż prowincye neapolitańskie w roku 1864 15 milionów do skarbu rządowego zapłaciły, a tylko ⅓ część tej sumy wydana została; mówią, iż z tego powodu przyszło do żwawych pism między baronem Ricasolim a urzędnikami neapolitańskiemi.

Zdaje się, iż rozbójnictwo cokolwiek się zmniejszyło. W roku 1865 było aż 24.589 spraw tego rodzaju, zaś w roku 1866 tylko 21.178, z których przy końcu roku 4299 jeszcze załatwione nie były.

Urzędowy „Giornale di Roma“ dał, jak wiadomo, tak wyraźne oświadczenie względem projektu finansowego Scialoi, obecnie w biórach florenckich izby deputowanych rozbieranego, iż ani wątpić nie można, że dwór rzymski projektowi temu wcale nie sprzyja. Z drugiej strony bióra izby z wielu powodów, które po części nie bez goryczy przywiedzione zostały, projektowi temu wielką niechęć okazały, zdaje się więc, iż przyjdzie w Florencyi do częściowej może kryzis ministeryalnej. Chociaż temu dzienniki „Diritto“ i „Nuovo Diritto“ stanowczo zaprzeczają. „Diritto“ sądzi, że baron Ricasoli poświęci niektórych swoich kolegów, mianowicie ministra skarbu, i zastąpi ich członkami lewicy umiarkowanej. W kilku dniach pokaże się, czyli wieści te na uwagę zasługują, i czyli prezes rady ministrów, na przypadek odrzucenia planu Scialoi, nie przystąpi do rozwiązania izby deputowanych.

W Turynie spokojność przywrócona została. Sądzą teraz, że robotnicy podburzeni byli przez obcych opryszków, którzy spodziewali się, że w mętnej wodzie coś ułowić potrafią. Policya więzi ciągle indywidua żadną legitymacyą wykazać się nie mogące. Rozpoczęto procesa przeciwko stu podobnym podejrzanym indywiduom. Oskarżeni oni są o zrabowanie przeszło 60 handlów wiktuałami.

W Busto Arfizio i Albaredo były także rozruchy robotników, i wiele osób tam aresztowano.

Tak zwany legion węgierski, który dotąd stał garnizonem w Bononii, ostatecznie przecież rozwiązany został. Pułkownik jego oznajmił mu o tem rozkazem dziennym z dnia 1. b. m., w którym powiada iż dekret

z dnia 23. stycznia, rozwiązanie legii nakazujący, jest tylko naturalnym skutkiem nowych stosunków politycznych, i zarazem dowodzi, iż legion węgierski, z dążnościami jakie wyznawał, we Włoszech żadnej już misyi nie ma do spełnienia.

W Paryżu mówią głośno o nastąpić mającej modyfikacyi gabinetu. Cesarz pisać miał do Rouhera, iż do nowych urządzeń nowych ludzi potrzebuje; mówią, że Lavalette koniecznie chce ustąpić, i że E. Ollivier ma być jego następcą. Z drugiej zaś strony mówią o Lagueroniere, Chevreau, Buffet jako o aspirantach do tek ministeryalnych. E. Ollivier ma w księciu Napoleonie silne poparcie, miał się on zupełnie pogodzić z Rouherem, i nieprzyjaźń swoją złożyć mieli na ołtarzu ojczyzny, to jest na biórku Cesarza.

Niektóre dzienniki niemieckie i francuskie rozgłosiły wieść, jakoby rząd francuski zrobić miał w Petersburgu przedstawienia z powodu rozporządzeń rządu rosyjskiego w Polsce. „La France“ zapewnia, iż wieściom tym najwyraźniej i stanowczo zaprzeczyć może.

„Journal des Débats“ podaje następujące wiadomości o reformach, które izbom francuskim przedłożone być mają: Prawo stowarzyszenia, chociaż nie będzie stałem i nieograniczonem, znacznego jednak dozna rozszerzenia. Ma być uwolnione od przeszkód, które wykonanie jego tamują, byłoby wolnem i stałem dla handlu i przemysłu. Pod względem politycznym byłoby mniej korzystne, wyborcy jednak i kandydaci używaliby prawa stowarzyszenia na dwadzieścia dni przed wyborami. Projekt do prawa drukowego nie został jeszcze wygotowany; będzie on mieć ślady wzajemnych koncesyi różnych zdań, które wpływają na obrady. Zdaje się, iż autoryzacya będzie zniesiona, stempel zniżony, podlegać mu jednak mają i dzienniki nie polityczne, lub też według innej propozycyi stempel zastąpiony być ma nie wielkim podatkiem pocztowym i podatkiem od roznoszenia. „Journal des Débats“ oświadcza się za takową metodą, poczta albowiem czyni rzetelne usługi, słusznie więc, żeby za to była wynagrodzona, stempel zaś jest podatkiem bez żadnej podstawy.

„Avenir national“ utrzymuje, że książę i księżna Montpensier otrzymali od Narvaeza rozkaz opuścić do dnia 12. lutego terytoryum hiszpańskie. „France“ twierdzi przeciwnie, że nieporozumienia w rodzinie królewskiej w skutek polubownej rozmowy zupełnie zostały uchylone. „Uwagi, jakie książę Montpensier przedłożył Królowej, były całkiem osobiste i nie zdradzały żadnej niechęci. Nie mogły też mieć następstw groźnych, i nie ma wątpliwości, że w stosunkach rodzinnych chwilowo oziembionych niebawem znowu przywrócona będzie zwykła harmonia.“ „La France“ zaprzecza stanowczo pogłoskom o odroczeniu wyborów do parlamentu hiszpańskiego, zwołanego na dzień 10. marca i o przedłużeniu stanu oblężenia.

Stan rzeczy na wyspie Kandyi jest okropny; cała wyspa jest tak zniszczona, iż przez wiele lat nie będzie w stanie wyżywić swych mieszkańców, tysiące kobiet i dzieci utraciło życie przez głód, zimno i miecz fanatyków, a ci, co jeszcze przy życiu zostali, wszystko stracili. Winnice, ogrody i pola zniszczone, kościoły zbeszczeszone zostały.

Według doniesienia „Monitora“ z Mexyku z dnia 29go grudnia marszałek Bazaine koncentrował wojsko swoje na linii od Puebli do Veracruz. Jenerał Castagny opuścił Guadalaxarę w dniu 12. grudnia i przybył do Leon. Około 15. grudnia przybyć miał do Mexyku. Porażka 5. batalionu strzelców, który szedł z Zataplan, odsłoniła Guadalaxarę, która w dniu 19. grudnia przez dysydentów obsadzona została. Batalion ten dopiero po pięciogodzinnej walce przed nimi ustąpił; komendant batalionu Sayn zabity został. Pułkownik Cotleret przybył z Queretaro do Mexyku z jednym batalionem swego pułku, który eskortował cały materyał na 350 wozach przywieziony. Jenerał Joanisgrot opuścić miał Queretaro w dniu 31. grudnia i przybyć do Mexyku dnia 7. stycznia. Za jego kolumną szła kolumna pułkownika Guilhein, ostatnie zaś wojska pod komendą pułkownika Cousin stanąć miały w dniu 20. stycznia w Mexyku, tak, iż w tym dniu cały korpus expedycyjny między stolicą a morzem eszelonami ustawiony być miał.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Hryń Tarnowski z Kędzierawiec, 36 l. ojciec 3 dzieci, obrz gr. kat. właściciel gruntu, ukradł w grudniu z. r. w nocy parę koni z wozem z zamkniętej szopy, za co na rozprawie ostatecznej w d. 5. b. m. skazany został zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa na 4 miesiące cięż. więzienia z postem w każdym tygodniu (prezyd. radca sądu kraj. pan Ortyński, oskarz. zast. pań. p. Budzynowski).

Wilhelmina Zawodna pokojówka z Pragi, 26 l., rz. kt., wdowa, już dwa razy karana za kradzież, skazaną znowu została d. 6. b. m. za kradzież na 6 miesięcy ciężk. więzienia, (prok. prop. 10 miesięcy) i przyjęła wyrok. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca Dr. Filipowski).

Ewa Kowalska, pokojówka, ze Lwowa. 25 l., obrz. rz. kt., stanu wolnego, już 4 razy karana za kradzież, skazana na rozprawie ostatecznej w d. 6. b. m. za ukradzenie swemu państwu kwoty 40 złr. na 1 rok cięż. więzienia, (prok. prop. 16 miesięcy więzienia) i 20 rózg, przyjęła wyrok, (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak.

Julia Łempicka, pokojówka ze Lwowa, 26 l., stanu wolnego, obrz. rz. kt., skazana została d. 6. b. m. za skradzenie swemu państwu rzeczy wartości 35 złr., na 3 miesięce (prok. prop. 6 miesięcy) więzienia i przyjęła wyrok, (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak.

Oszustwo. Marya Soroń, pokojówka z Budy wróblaczyńskiej 19 l. stanu wolnego, obrz. rz. kat., skazana została na rozprawie ostatecznej w. d. 6. b. m. za przywłaszczenie sobie znalezionej sumy 80 złr., na 1 miesiąc więzienia, (prok. prop. 4 miesiące) i przyjęła wyrok) (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak). Godna uwagi, że właściciel tej znalezionej sumy 80 złr. dotąd się nie zgłosił.

(Wykaz aresztowanych.) W styczniu 1867 odstawiono do c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie 921 osób aresztowanych. Z tych oddano sądom cywilnym i wojskowym 182, policya ukarała jako sąd 89 osób a według przepisów policyjnych 650 osób, wydalono szubpasem 139 osób, magistratowi oddano 61 osób dla zatrudnienia ich pracą, a 8 dla sprawdzenia ich należności do gminy, 21 ulicznic umieszczono w szpitalu.

(Kara śmierci wykonana.) Atanazy Hrymaluk, który wraz z Hryćkiem Begejlukiem d. 14. kwietnia 1866 zamordował i zrabował w Kossowie Mortka Marguliesa, jego żonę, troje dzieci i dziewkę służebną, skazany równie jak jego spólnik d. 31. sierpnia 1866 przez sąd obwodowy w Stanisławowie na karę śmierci, został d. 6. b. m. powieszony w Stanisławowie. Hryćko Begejluk umarł w areszcie śledczym.

(Pożar.) W Niedźwiedzy w powiecie drohobyckim d. 30. z. m. w nocy spaliło się 5 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosi 2000 złr., przyczyna pożaru jest niewiadoma.

(Dary na rzecz pogorzelców.) Od magistratu miasta Trydentu wpłynęło do c. k. prezydyum Namiestnictwa galic. na wsparcie pogorzelców Kołomyi 46 c, a na wsparcie pogorzelców Kozłowa 40 c. w. a.

(Jenerał skazany za przestępstwo prasowe.) „Schl. Ztg.“ donosi, że jenerał pruski Prittwitz Gaffron b. komendant Torunia, skazany przez sąd wojenny 1 korpusu armii za przestępstwo prasowe na 1 rok więzienia w twierdzy, odsiaduje tę karę w jednej z twierdz szląskich.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W Sobotę dnia 9go lutego b. r. rozpoczynają się posiedzenia 33 ogólnego zgromadzenia c. k. Towarzystwa gosp. galic. w sali ratuszowej.

Porządek dzienny:

1. Nabożeństwo o godzinie 10. w katedrze.
2. Powitanie Jego Excelencyi pana Namiestnika, jeżeli do tego czasu powróci z Wiednia.
3. Zgromadzenie członków Towarzystwa w sali ratuszowej.
4. Zagajenie.
5. Odczytanie sprawozdania komitetu.
6. Podział na sekcye.
7. Odczytanie sprawozdania Dublańskiej dyrekcyi.
8. Złożenie komisyi do wyboru nowych członków.
9. Wniosek względem statutów.
10. O giełdzie.
11. O fabrykacyi sody.
12. Wyznaczenie sędziów do wystawy.
13. Budżet.

Równocześnie otwartą zostanie wystawa rolnicza w sali posiedzeń Zakładu narodowego imienia Ossolińskich.

Wstęp od osoby 10 c. wal. austr. Biletów dostać można w kancelaryi Towarzystwa lub u wnijścia do sali. Wystawa otwartą będzie rano od 8mej do 1szej — a popołudniu od 2giej do 4tej godziny.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galic.

(Ligroine.) Fizyk miejski w Wiedniu Dr. Innhauser przedłożył magistratowi tego miasta następujące sprawozdanie o nowo wynalezionym oleju do świecenia Ligroine:

Nowo wynaleziony olej do świecenia Ligroine jest właściwie eterem olejku skalnego, produktem tworzącym się najprzód przy destylacyi, który jednak tak jest lotny, że paruje nawet przy zwykłej temperaturze powietrza. Olej ten jest dla zdrowia bardzo szkodliwy, a z powodu zapalności wielce niebezpieczny, zatem używanie go powinno być całkiem zabronione, albo przynajmniej nie powinno być dozwolone trzymanie go w większej ilości w izbach zamieszkanych. Przedewszystkiem należałoby ostrzedz publiczność że do miejsc służących za skład Ligroinu nie można wchodzić ze światłem ani z żadnem ciałem żarzącem.

W II. połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Lisko		Drohobycz		Komarno		Dolina		Skole	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	31	4	83	4	80	4	55	4	20
„ żyta	3	42	3	8	3	.	3	20	3	20
„ jęczmienia . . .	2	52	2	11	2	10	2	.	2	50
„ owsa	1	46	1	7	1	10	1	20	1	5
„ hreczki	.	.	2	68	2	50	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	4	.	.	.	3	20	4	20
„ ziemniaków . .	1	.	1	8	1	.	1	20	1	20
Cetnar siana	1	.	.	80	.	.	1	25	.	80
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	80	6	50	8	.	4	60	5	.
„ „ miękkiego	2	50	5	.	7	.	3	70	2	.
Funt mięsa wołowego	.	8	.	9	.	10	.	7	.	8
Mas okowity	.	60	.	60	.	.	.	60	.	65

(Nafta.) Czytamy w „Gazecie polskiej“: Wspominano już w piśmie niniejszem o odkryciu źródeł nafty w Krymie; dziś możemy dostarczyć nieco szczegółów. W majętności Kudako, położonej w Krymie nad rzeką tegoż nazwiska, do Kubania wpadającą, o 60 wiorst od Anapy, rozpoczęto w roku 1865 wiercenie źródeł oleju skalnego, podług amerykańskiego systematu. Otwór na 200 stóp głęboki, wydawał początkowo 1500 — 2000 wiader dziennie; obecnie ilość otrzymywanej nafty dochodzi 10 — 12 tysięcy wiader na dobę. W otrzymywanej tu nafcie trafiają się kawałki węgla i muszle, co przekonywa, że na dnie źródeł leżą pokłady węglowe. Nad rzeką Bugas, stanowiącą odnogę rzeki Kubań, o milę od Tamania, rozpoczęto również wiercenie źródeł nafty, a napotkana formacya gruntu pomyślne zapewnia rezultaty. W Ameryce północnej, mianowicie w Pensylwanii, dzienny wyzysk nafty dochodzi 180.000 garncy; źródła zaś zachodniej Wirginii, Ohio i Kentucky dostarczają jej po 36.000 garncy na dobę. Tak obfite źródła oleju ziemnego i podniesiona jego produkcya, dają nadzieję, że ten upowszechniony dziś środek oświetlania stanie się wkrótce dla wszystkich przystępnym.

Ostatnia poczta.

Peszt, 6. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu komisyi 67 pod prezydencyą hr. Andrassego odczytano elaborat i legalizowano; następnie na wniosek Deaka postanowiono złożyć izbie deputowanych elaborat legalizowany wraz z protokołami posiedzeń. W końcu prezes podziękował członkom za gorliwe ich współdziałanie.

Berlin, 6. lutego. Zatargi między rządem a izbą deputowanych względem pożyczki na drogi żelazne załatwione zostały na wczorajszem posiedzeniu kompromisem w ten sposób, iż rząd tylko przy dyspozycyach odnoszących się do dróg żelaznych w prawie o pożyczce wymienionych, zezwolenia sejmu potrzebuje.

Berlin, 6. lutego. W ostatnich dniach odbywały się konferencye, w których brali udział hr. Bismark, p. Savigny, baron Köuneritz, saski generał Fabrice i szef gabinetu wojskowego, pułkownik Treskow.

Hr. Flandryi jutro tu przybędzie.

„Provinzial-Correspondenz“ donosi: Teritoria w Hessyi elektoralnej, w księstwie Nassauskiem i Frankfurcie, podzielone zostaną na okręgi rządowe Kasel i Wiesbaden. Związki prowincyalne uformowane będą dopiero po zupełnem przeprowadzeniu podziału administracyjnego w Hanowerze i księstwach zaelbiańskich. PP. Scheel-Plessen i Zedlitz zachowują miejsce swoje w księstwach zaelbiańskich.

„Kreuz-Zeitung“ pisze: Negocyacye handlowe w Wiedniu odroczone zostały z powodu ceł na wino. Dyrektor ministeryalny Filipsborn powrócił z Wiednia do Berlina.

Florencya, 6. lutego. Komisya do projektu do prawa względem wolności kościoła, mianowała Delukę swym prezesem, a Machiego swym sekretarzem. Zapewniają, że niektórzy członkowie komisyi, mają zamiar wystąpienia z kontraprojektem lub przynajmniej z głównemi zasadami, któreby podstawą do nowego projektu być mogły, komisya jutro odbędzie pierwsze posiedzenie.

Prawie wszystkie wydziały izby zbadały już konwencyą z Francyą zawartą, względem długu papiezkiego: zapewniają, iż zgadzają się na przyjęcie konwencyi.

Paryż, 6. lutego. Sławny orientalista Munk umarł w Paryżu.

Londyn, 6. lutego. Adresy w odpowiedzi na mowę tronową przyjęte zostały w obu izbach bez opozycyi.

Zapowiedziano nową społkę do założenia podmorskiego telegrafu z Falmouh do Halifax, prosta depesza nie będzie kosztować jeno 4 funty szterlingów.

TEATR.

Dziś: (przed. pol.) **„Miłość lub śmierć,“** komedya w 1 akcie z franc., **„Noc Bożego Narodzenia,“** dramat w 1 akcie z niemieckiego, **„Pan Chavigni czyli dyplomatyk,“** komedya w 2 aktach z franc. Na dochód p. Heleny Rudkiewicz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski Fr., z Łuczyc. — Obertyński Leopold, z Stronibab. — Orłowski Alexander, z Rosyi.

Hotel europejski: Ks. Czartoryski Jerzy, poseł, z Jarosławia. — Obertyński Stan., z Tuszczkowa. — Rojowski Kon., z Cieszanowa. — Walewski Jan, z Kł d a. — Zawadzki Józef, z Sudkowiec.

Hotel Langa: Hr. Odonell Jan, c. k. porucz., z Rzeszowa. — Wołodowicz Konst., z Ukrainy.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Hulimka Alex., z Chłopiatyna. — Lang Bron., z Wolicy. — Pawłowski Kaz., z Lisek. — Skulimowski Julian, z Dyniak.

Hotel Kuhna: Kraszewski Henr., z Chorobrowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. lutego.

PP.: Hr. Michałowski Tad., do Przemyśla. — Barański Jan, do Radłowiec. — Hićkiewicz Felix, do Żelechowa. — Kozicki Henr., do Artasowa. — Mrozowicki Justyn, do Bednarówki. — Stecki Adolf, do Środopolec. — Skrzyszewski Sew., do Sewerynki. — Br. Konopka Wincenty, prałat i dziekan, do Ołomuńca. — Edlmann Herbert, kapit., do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. lutego.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	319 98	+ 2.7	83.1	poł.-z. sł.	10
2. god. po poł.	320 11	+ 4.8	78.1	„ „	10
10. god. wiecz.	320.68	+ 1.8	86 8	„ „	10

Wieczorem deszcz 2‴70.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 7. lutego.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	95	6	05
Dukat cesarski	„	6	02	6	09
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	38	10	58
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	74
Talar pruski	„	1	89	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	67	76	42
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	44	80	28
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	33	71	17
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	70	33	71	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	217	67	220	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	—	186	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. lutego

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.50	71 70
od kwiet. do października po 5%	71.—	71 20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 50	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 50	81.50
Metaliki po 5%	61 —	61 25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144 50	145.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143 50	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 50	79.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 20	87 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.—	92.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	82 70	82.90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.50	86.50
Czech	90.—	91.—
Węgier	72.40	73.—
Galicyi	70.25	70.75
Siedmiogrodu	68.25	68.75
Bukowiny	68.75	69.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	95 75	96.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	738.—	740.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	174.20	174 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	627.—	629.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	87.50	88.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1630.—	1633.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.20	207 40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	206.—	206.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140.—	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218.—	218.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	483.—	485.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.80	93.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.75	88.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104. -	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94	94.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90 50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99 50	100.—

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.75	131 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zl. m. k.	88.50	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	100.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.50	27 50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.50
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	107.50	107 75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.—	107.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.15	107.40
Hamburg za 100 M. B.	95.25	95.50
Londyn za 10 ft. szt.	127.50	128.—
Paryż za 100 fr.	50.90	50.90

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.05	6.06
detto. pełnej wagi	6.05	6.06
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.23	10.24
Rosyjski imperyal	10.50	10.55
Talar związkowy	1.89	1.90—
Srebro	126.25	126 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 82 5/10 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7 lutego.	złr.	kr.
5% Metaliki	61	50
5% pożyczka narodowa	70	80
Losy z 1860 roku	86	70
Akcye banku wiedeńskiego	743	--
„ „ kredytowego	175	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	90
Srebro	126	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	05½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(214) **Kundmachung.** (2)

Nro. 585. Zur Sicherstellung der im Kołomeaer Kreise und gleichnamigen Straßenbaubezirke für das Jahr 1867 genehmigten Conservations-Baulichkeiten wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die sicherzustellenden Bauobjecte sind:

A. Auf der Karpathen-Hauptstraße.

In der Kołomeaer Wegmeisterschaft Nr. 2.	Oest. W. fl.	kr.
Ausbesserung der Brücke Nr. 3 im Fiscalpr. von	29	25
„ „ „ Nr. 11 „ „ „	143	91
„ „ „ Nr. 14 „ „ „	82	65½
„ „ „ Nr. 18 „ „ „	17	20½
333⅓ Current-Klafter Straßengeländer sammt den nöthigen Säulen, im Fiscalpreise von	248	52
In der Zabłotower Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung der Brücke Nr. 36 im Fiscalpr. von	51	41
„ „ „ Nr. 43 „ „ „	27	66½
„ „ „ Nr. 44 „ „ „	42	33
„ „ „ Nr. 55 „ „ „	79	58½
„ „ „ Nr. 56 „ „ „	38	39
„ „ „ Nr. 58 „ „ „	53	56½
313⅔ Current-Klafter Straßengeländer, im Fiscalpreise von	243	9
B. Auf der Kuttyer Verbindungsstraße.		
In der Kossower Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung der Brücke Nr. 1 im Fiscalpr. von	113	64
„ „ „ Nr. 4 „ „ „	60	51½
„ „ „ Nr. 14 „ „ „	110	10½
„ „ „ Nr. 20 „ „ „	44	72
341 Current-Klafter Straßengeländer, im Fiscalpreise von	225	6
In der Jabłonower Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung der Brücke Nr. 35 im Fiscalpr. von	38	14
„ „ „ Nr. 53 „ „ „	135	28
„ „ „ Nr. 60 „ „ „	48	25½
„ „ „ Nr. 71 „ „ „	48	25½
Ausbesserung der Brücke Nr. 72 im Fiscalpr. von	287	93½
„ „ „ Nr. 77 „ „ „	903	7
195 Current-Klafter Straßengeländer sammt nöthigen Säulen und Umstaltung alter Geländer, im Fiscalpreise von	122	56
C. Auf der Horodenkaer Verbindungsstraße.		
Ausbesserung der Brücke Nr. 5 im Fiscalpr. von	61	89½
„ „ „ Nr. 13 „ „ „	54	10
39⅔ Current-Klafter Straßengeländer, im Fiscalpreise von	29	15½
Zusammen obangegebene Herstellungen mit der Fiscalkosten-Summe von	3340	26½

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Zahl 23821 allgemein kundgemachten Offertsbedingnisse können bei dem Hrn. k. k. Kreisvorstande oder dem k. k. Straßenbaubezirke in Kołomea eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% des Fiscalpreises betragenden Vadium belegten, die Straße und das Unternehmungsobject genau bezeichnenden Offerten bis 18ten Februar 1867 bei dem genannten Hrn. k. k. Kreisvorstande zu überreichen.

Nachträgliche Anbote und nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem festgestellten Vadium belegten Offerten werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 25. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 585. Ku zabezpieczeniu budowli konserwacyjnych, przyzwolonych na rok 1867 w obwodzie kołomyjskim i w powiecie budowy gościńców tej samej nazwy rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Przypadające do zabezpieczenia przedmioty budowy są:

A. Na głównym gościńcu karpackim.

W Kołomyjskim zarządzie dróg Nr. 2.		zł.	kr.
Naprawa mostu nr. 3	w cenie fiskalnej	29	25
„ „ nr. 11.	„	143	91
„ „ nr. 14.	„	82	65½
„ „ nr. 18.	„	17	20½
333⅓ bieżących sążni poręczy przy gościńcu wraz z potrzebnemi słupami	w cenie fisk.	248	52
W Zabłotowskim zarządzie dróg.			
Naprawa mostu nr. 36.	w cenie fiskalnej	51	41
„ „ nr. 43.	„	27	66½
„ „ nr. 44.	„	42	33
„ „ nr. 55.	„	79	58½
„ „ nr. 56.	„	38	39
„ „ nr. 58.	„	53	56½
313⅔ bieżących sążni poręczy przy gościńcu	w cenie fiskalnej	243	9
B. Na Kuckim gościńcu łącznym.			
W Kossowskim zarządzie dróg.			
Naprawa mostu nr. 1.	w cenie fiskalnej	113	64
„ „ nr. 4.	„	60	51½
„ „ nr. 14.	„	110	10½
„ „ nr. 20.	„	44	72
341 bieżących sążni poręczy przy gościńcu	w cenie fiskalnej	225	6
W Jabłonowskim zarządzie dróg.			
Naprawa mostu nr. 35.	w cenie fiskalnej	38	14
„ „ nr. 53.	„	135	28
„ „ nr. 60.	„	48	25½
„ „ nr. 71.	„	48	25½
„ „ nr. 72.	„	287	93½
„ „ nr. 77.	„	903	7
195 bieżących sążni poręczy przy gościńcu wraz z potrzebnemi słupami i z przestawieniem starych poręczy	w cenie fiskaln.	122	56
C. Na Horodeńskim gościńcu łącznym.			
Naprawa mostu nr. 5.	w cenie fiskalnej	61	89½
„ „ nr. 13	„	54	10
39⅔ bieżących sążni poręczy przy gościńcu		29	15½
Razem powyższe naprawy w ogólnej sumie fiskalnej		3340	26½

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki licytacyi ofertowej można przejrzeć u c. k. naczelnika obwodu, albo też w c. k. powiecie budowy gościńców w Kołomyi.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje oferty, zaopatrzone w wadyum wynoszące 10proc. ceny fiskalnej i oznaczające dokładnie tak gościniec jako też przedmiot przedsiębiorstwa przedłożyli do dnia 18. lutego 1867 rzeczonemu c. k. naczelnikowi obwodu.

Późniejsze oświadczenia, jako też oferty nieułożone podług przepisu lub niezaopatrzone w oznaczone wadyum nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. stycznia 1867.

(212) **Edict.** (1)

Nro. 64269. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gegeben, doß zur Hereinbringung der, von der Lemberger Gasanstaltsverwaltung wider die erbserklärten Erben nach Franz Hofman ersiegten Summe von 400 fl. öst. W. sammt 4% Zinsen vom 1. April 1866 und den gegenwärtig zugesprochenen Executionskosten pr. 18 fl. öst. W. die executive Feilbietung der, dem Franz Hofman gehörig gewesenen und nunmehr in's Eigenthum des Friedrich Wilhelm zw. N. Freund übergangenen Hälfte der Realitäten sub Nr. 17 und 18¼ bei diesem Landesgerichte am 11. März 1867, am 10. April 1767 und am 10ten Mai 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten, als Ausrufspreis der gerichtlich ermittelte Schätzungswerth dieser Realitätshälfte pr. 6130 fl. 50 kr. öst. W. angenommen, als Vadium der Betrag von 600 fl. öst. W. zu Händen der Feilbietungs-Commission zu erlegen sein wird, daß ferner diese Realitätshälfte bei den ersten zwei Terminen nur um oder über dem Schätzungswerthe, am dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nur um einen solchen Preis wird hintangegeben werden, welcher zur Befriedigung sämmtlicher Hypothekargläubiger hinreichen würde, daß die näheren Feilbietungsbedingungen so wie auch der Schätzungsact und Grundbuchsauszug der feilzubietenden Realitäten in der h. g. Registratur eingesehen werden können, und daß endlich den, dem Wohnorte nach unbekannten Vincenz Fürsten Woroniecki und für den Fall seines Absterbens dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben, der liegenden Masse des Alexander Faliński, der Gittel Moschowa und im Falle deren Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, dem Wilhelm Mik und Johann Albrecht de Albertitz und für den Fall ihres Ablebens ihren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, und endlich allen jenen, denen der gegenwärtige Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder die nach der am 5. October 1866 erfolgten Ausfertigung des Grundbuchsauszuges irgend ein Hypothekarrecht auf die feilzubietende Realität sub Nr. 17 und 18¼ erlangen sollten, ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Klimkiewicz bestellt worden ist.

Lemberg, am 28. December 1866.

Edykt.

Nr. 64269. C. k. sąd krajowy lwowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie należącej Lwowskiemu zakładowi gazowemu od spadkobierców Franciszka Hofmana sumy 400 zł. w. a. z procentem 4% od 1. kwietnia 1866 i z kosztami egzekucyjnemi w kwocie 18 zł. w. a. przyznanemi, publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod liczbą 17 i 18¼ we Lwowie położonej, przedtem do Franciszka Hofmana jak Dom. 165. str. 234. l. 16. i 17 wł. tudzież Dom. 164. str. 419. l. 17. i 18. wł., teraz zaś do Frydryka Wilhelma Freunda jak Dom. 165. str. 238. l. 21. wł. i Dom. 164. str. 419. l. 22. wł. należącej, w trzech terminach, a to na dniu 11go marca 1867, dnia 10go kwietnia 1867 i dnia 10go maja 1867, zawsze o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie krajowym lwowskim przedsięwziętą zostanie, że jako cena wywołania sądownie skonstatowana wartość szacunkowa tejże połowy realności w kwocie 6130 zł. 50 kr. w. a. służyć ma, że wadyum w kwocie 600 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej ma być złożone, że rzeczona połowa realności przy pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także poniżej takowej, lecz tylko za taką cenę sprzedaną będzie, któraby na zaspokojenie wszystkich wierzycieli hypotecznych wystarczyła, że nareszcie bliższe licytacyi warunki, tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny w mowie będącej realności w registraturze tego sądu przejrzane być mogą i że niewiadomym z miejsca pobytu Wincentemu ks. Woronieckiemu, Gitli Moschowiczowej, Wilhelmowi Mikowi i Janowi Albrechtowi de Albertitz a w razie ich śmierci, ich z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, tudzież masie nieobjętej po zmarłym Aleksandrze Falińskim i wszystkim tym, którym by niniejsza uchwała z jakiego bądź powodu niemogła być doręczoną, lub którzyby po 5tym października 1866 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego, jakieś rzeczowe prawo do sprzedać się mającej połowy realności pod l. 17 i 18¼ nabyć mieli, kurator w osobie p. adwokata Dra. Gregorowicza ze substytucyą p. adwokata Dra. Klimkiewicza postanowionym został.

Lwów, dnia 28. grudnia 1866.

(219) **Edikt.** (1)

Nr. 16884. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird kundgemacht, daß über Ansuchen des Hrn. Andreas Withalm vom 26. November 1866 z. Z. 16884 im Zwecke der Befriedigung der mit dem Urtheile des k. k. Lemberger Landesgerichtes vom 20. Juni 1860 Zahl 7938 zuerkannten vom 1. März bis zum 1. Mai 1856 laufenden 5% Zinsen von der Summe 6000 fl. CM. und eben solcher vom 1. Mai 1865 bis Ende März 1866 laufenden Zinsen vom Kapitale pr. 4900 fl. CM., so wie der Executionskosten im Betrage von 8 fl. 59 kr., 6 fl. 98 kr. öst. W. und 192 fl. 69 kr. öst. W. die executive Feilbietung der im Sanoker Kreise liegenden dem obigen Kapital als Hypothek dienenden, zur Fr. Agnes Rudolfa zw. N. Rylska, eigentlich ihren Kindern: Fr. Maria Obertyńska geb. Rylska, Felicia Rodkiewicz geb. Rylska, Jacob, Thomas, Stanislaus, Sofie, Katharina und Lubina Rylskie gehörigen Güter Kulaszne, zu Gusten des Hrn. Friedrich Br. Wetzlar bezüglich der obigen Zinsen bis zum 24. Mai 1858, dann zu Gunsten des Andreas Withalm aber bezüglich der vom 25ten Mai 1858 rückständigen Zinsen in einem einzigen Termine, d. i. am 6. Mai 1867 Vormittags 10 Uhr ausgeschrieben, an welchem Tage diese Güter unter nachstehenden erleichternden Bedingungen hiergerichts veräußert werden.

1. Zum Ausrufspreis wird der durch den gerichtlichen Schätzungsact vom 10ten September 1861 ermittelte Werth der Güter Kulaszne in der Höhe von 21863 fl. 22 kr. öst. W. angenommen.

Wenn aber diese Güter um den obigen Schätzungswerth an diesem Termine nicht veräußert werden sollten, so werden dieselben um welch immer Preis; daher auch unter dem Schätzungswerthe versteigert werden.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet den Betrag von 1000 fl. öst. W. im Baaren, in auf den Vorzeiger lautenden Bücheln der galiz. Sparcasse, in galiz. ständ. Pfandbriefen oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Kurse zu Handen der Licitationscommission als Angeld zu erlegen.

Das Angeld des Meistbiethenden wird zurückbehalten und im Falle des Zuhaltens der Licitationsbedingungen durch denselben in den Kaufschilling eingerechnet werden; im Falle des Nichtzuhaltens der Bedingungen fällt es den Hypothekargläubigern die im angebotenen Kaufpreise begriffen sind, zu.

3. Den Kauflustigen ist gestattet, den Tabularextract dieser Güter, den Schätzungsact, so wie die Feilbietungsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur einzusehen oder in Abschrift zu erheben.

Von dieser Feilbietung werden Herr Friedrich Br. Wetzlar und Hr. Andreas Withalm, ferner der dem Wohnorte nach unbekannte Jacob Rylski zu Händen des durch das k. k. Landesgericht in Lemberg bestellten Curators Hrn. Landesadvocat Dr. Pfeiffer und durch Edicte, zugleich auch, da es dem k. k. Kreisgerichte bekannt ist, daß Hr. Jacob Rylski, Offizier des 19ten Jägerbataillons ist, zu eigenen Händen desselben, durch das k. k. Generalkommando in Lemberg; dagegen zu eigenen Händen Fr. Rudolfa Agnes zw. N. Rylska, Fr. Marie Obertyńska geb. Rylska, Fr. Felicia Rodkiewicz geb. Rylska, Hr. Thomas Rylski, so wie Hr. Jacob Wiktor, Curator der Kinder des Ladislaus und Rudolfa Agnes zw. Namen Rylska, nicht minder Hr. Ladislaus Rylski, ferner die Hypothekargläubiger, namentlich die Direction der ersten österreichischen Sparrcasse in Wien, die k. k. Finanzprokuratur Namens des hohen Aerars, der dem Wohnorte nach unbekannte Marcus Pinter zu Händen des Curators Hrn. Landes-Advocaten Dr. Zezulka und durch Edicte: Osias oder Schyja Werner, die Grundentlastungsfonds-Direction in Lemberg, endlich alle diejenigen, welche nach Ausstellung des Tabularextractes, d. i. nach dem 17. März 1866 die Hypothek auf dem Gute Kulaszne erlangt haben, oder denen dieser Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde zeitlich oder gar nicht zugestellt werden könnte, zu Händen des bereits bestellten Herrn Landes-Advocaten Dr. Zezulka verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 5. Dezember 1866.

Edykt.

Nro. 16884. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości publicznej, że w skutek prożby p. Jędrzeja Withalm z dnia 26. listopada 1866 do liczby 16884 celem zaspokojenia przyznanych wyrokiem c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 20. czerwca 1860 l. 7938, 5% odsetek od summy 6000 złr. m. k. za czas od 1. marca do 1. maja 1856 i takich samych odsetek od kapitału 4900 złr. m. k. za czas od 1. maja 1856 do końca marca 1866, tudzież kosztów egzekucyi w ilościach 8 zł. 59 c., 6 zł. 98 c. i 192 zł. 69 c. w. a. przyznanych rozpisuje się egzekucyjną przedaż publiczną dóbr Kulaszne w obwodzie Sanockim położonych, powyższej summie kapitalnej za hypotekę służących, do p. Agnieszki Rudolfy dw. im. Rylskiej, właściwie do jej dzieci p. Maryi z Rylskich Obertyńskiej, Felicyi z Rylskich Rodkiewiczowej, Jakóba Tomasza, Stanisława, Zofii Katarzyny i Lubiny Rylskich należących, mianowicie na rzecz p. Frydryka bar. Wetzlar, co do procentów powyższych do 24. maja 1858 zaś na rzecz p. Andrzeja Withalm co do procentów powyższych od 25. maja 1858 zaległych w jednym terminie, a to na dniu 6. maja 1867 o 10tej godzinie przed południem, na którym te dobra pod następującemi warunkami sprzedaż tych dóbr ułatwiającemi sprzedane będą:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość tych dóbr Kulaszne aktem oszacowania sądowego z dnia 10. września 1861 w summie 21.863 zł. 22 c. w. a. wyprowadzona. Gdyby zaś te dobra na tym terminie za powyższą cenę szacunkową sprzedane być nie mogły, takowe za jaką bądź kolwiek, przeto i niższą cenę sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład w ilości 1000 zł. w. a., a to w gotowiźnie, albo w listach zastawnych galicyjskich, albo w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich podług kursu ostatniego liczyć się mających — albo w książeczkach gal. kasy oszczędności na okaziciela opiewających. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, i w razie dotrzymania przez niego warunków licytacyi w cenę kupna wrachowane będzie, w razie zaś niedotrzymania warunków przepada na korzyść wierzycieli hypotekowanych, w ofiarowanej cenie się mieszczących.

3. Zresztą wolno jest każdemu chęć kupienia mającemu ekstrakt tabularny i akt sądowego oszacowania w registraturze sądu tego przejrzeć.

O tem zawiadamia sie p. Frydryka bar. Wetzlar i p. Andrzeja Withalm, dalej niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Rylskiego do rąk ustanowionego przez c. k. sąd krajowy we Lwowie kuratora p. adwokata krajowego Dra. Pfeifra i przez edykta, oraz zaś, ponieważ sądowi temu wiadomo, że p. Jakób Rylski jest porucznikiem przy 19. batalionie strzelców, do rąk własnych przez c. k. jeneralną komendę we Lwowie, zaś do rąk własnych p. Rudolfę Agnieszkę dw. im. Rylskę, p. Maryę z Rylskich Obertyńskę, p. Felicyę z Rylskich Rodkiewiczowę, p. Tomasza Rylskiego jako też p. Jakóba Wiktora kuratora dzieci p. Władysława i Rudolfy Agnieszki dw. im. Rylskich, niemniej p. Władysława Rylskiego, dalej wierzycieli hypotecznych, mianowicie dyrekcyę pierwszej austr. kasy oszczędności w Wiedniu, c. k. prokuratoryę finansową imieniem wysokiego skarbu, Markusa Pinter z miejsca pobytu niewiadomego do rąk kuratora p. adwokata krajowego Dra. Zezulki ustanowionego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Regera i przez edykta, Ozyasza czyli Schyja Werner, dyrekcyę funduszu indemnizacyjnego we Lwowie, nareszcie wszystkich tych, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po 17. marca 1866 hypotekę na wsi Kulaszne uzyskali, lub którymby uchwały przyszłe z jakiego bądź powodu wcześnie lub wcale doręczone być nie mogły, do rąk p. adwokata krajowego Dra. Zezulka ze substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Regera ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 5. grudnia 1867.

(217) **Edict.** (1)

Nro. 6399. Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt Lemberg wird dem abwesenden Adolph Siegl mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Constantin Speer und Catharina Speer wegen Extabulirung der, auf der in Rudno sub Nr. 38 liegenden Realität Dom. I., pag. 270, n. 1 on. eingetragenen Last, dann wegen Errichtung eines Tabularkörpers für die in Rudno sub Nr. 13 befindliche Realität und Schadenersatz von 200 fl. öst. W. s. N. G. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber das summarische Verfahren eingeleitet und die Tagfahrt dazu auf den 18. März 1867 um 9 Uhr Vormittags gleichzeitig bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort des belangten Anton Siegl unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Jabłonowski mit Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Kolischer als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Lemberg, am 30. December 1866.

(194) **Lizitazions-Kundmachung.** (2)

Nro. 115. Von Seite des k. k. Zeugs-Artillerie-Filial-Posto-Commando zu Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß wegen Verkauf verschiedener Pferde-Beschirrungs-Bestandtheile, Abfall-Leder, verschiedenen alten Eisen, Messing, Stahl, alten Strickwerk, Lumpen und Professionisten-Werkzeugen, am 15. Februar l. J., 9 Uhr Vormittags im k. k. Artillerie-Zeughause eine öffentliche Licitation abgehalten werden wird.

Die Licitationsbedingnisse, so wie die zu veräußernden Artikel können täglich mit Ausnahme von Sonn- und Feiertagen im k. k. Artillerie-Zeughause Vormittags von 8 bis 11 und Nachmittags von 2 bis 5 Uhr eingesehen werden.

Vom k. k. Zeugs-Artillerie-Filial-Posten-Commando.

Lemberg, am 30. Jänner 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nro. 115. C. k. filia komendy artyleryi zbrojowniczej we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że dla sprzedaży rozmaitej uprzęży, starych rzemieni, rozmaitego starego żelaza, mosiądzu, stali, starych postronków, starych szmat i narzędzi rękodzielniczych odbędzie się dnia 15. lutego 1867 z uderzeniem godziny 9tej z rana w c. k. zbrojowni artyleryi we Lwowie publiczna licytacya.

Warunki licytacyjne, jakoteż przeznaczone do sprzedaży artykuły można każdego dnia, wyjąwszy święta i niedziele, od 8mej do 11tej przed południem, a od 2giej do 5tej po południu w c. k. zbrojowni artyleryi przejrzeć.

Z c. k. filii komendy artyleryi zbrojowniczej.

Lwów, dnia 30. stycznia 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.